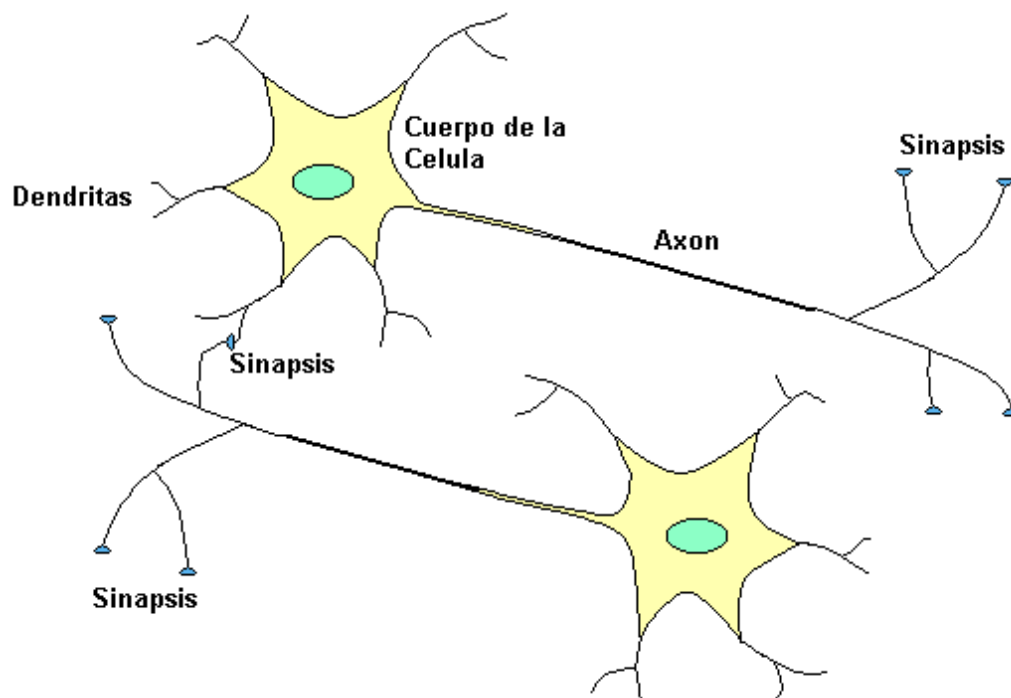

Síndrome d'abstinència (MONO)

La *neurona* és directament la cèl·lula culpable del fenomen del síndrome d'abstinència, ja que el neuroconnector, que és la partícula que salta de neurona en neurona per transmetre la informació, es deixa de fabricar a les respectives cèl·lules. Els productes exteriors (*drogues*) fan reaccionar les cèl·lules i les fan produir neuroconnectors. Les cèl·lules fan una reacció en cadena: en observar que tu ja li proporciones la substància en deixa de fabricar i s'acostuma a la dosi que li proporciones, un cop deixes de subministrar-te la substància, el cos te'n demana i això és el que se'n diu *síndrome d'abstinència*. Si analitzem els termes comprendrem que es tracta d'un estat *patològic* i per tant podem deduir, tot i que està clínicament comprovat, que això comporta mal físic i psíquic. Cal a dir, que no totes les drogues creen addicció però resulten ser les més letals les que en creen. Això és així perquè en el cas d'algunes drogues, a partir de les poques injeccions, ja no pots deixar de subministrar-te-les, és a dir, creen *addicció*. Són el cas de la heroïna o del crack i, en menys escala, la cocaïna, el DSL i fins i tot el tabac i l'alcohol. El problema d'aquestes dues últimes és que són legals.

Termes Clau

Neurona: Cèl·lula del sistema nerviós que consta de tres parts ben diferenciades; és la encarregada de transmetre la informació arreu del cos.

-Síndrome: conjunt de símptomes i signes que defineixen clínicament un estat patològic. És a dir, un estat de malaltia.

-Abstinència: Negar-se a res.

Síndrome d'abstinència: (malaltia per negar-se a) Conjunt de símptomes que apareixen en interrompre l'administració d'una determinada substància, a la qual, per un ús repetitiu una persona havia desenvolupat *addicció* o toxicomania.

Addicció: Dependència psicològica i fisiològica al consum d'una substància.

Droga: Cadascuna de les substàncies que alteren l'estat d'ànim.

Efectes de síndrome d'abstinència

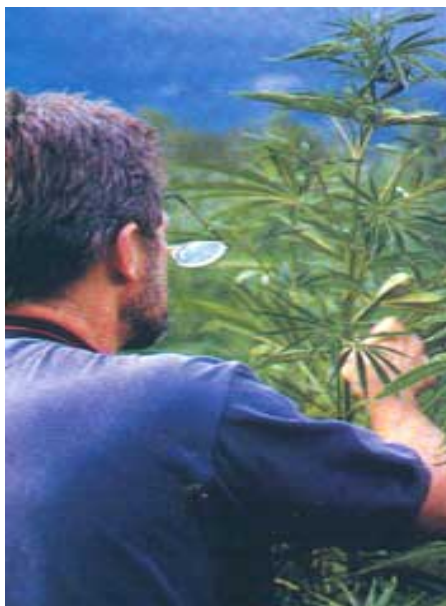
- Vòmits
- Ansietat
- Mal abdominal
- Mal de cap
- Diarrea
- Insomni
- Irritabilitat
- Palpitacions
- Falta de concentració
- Desig de consumir la substància

Les persones que intenten deixar les substàncies, gairabé sempre tornen a subministrar-se-les i no tornen a intentar deixar-ho per por a tornar a patir els símptomes característics ja esmentats abans; és més complicat desenganxar-se d'unes drogues que d'altres, i els símptomes són més forts encara. Només 5 de cada 100 persones aconseguixen deixar el tabac; i tan sols 3 de cada 300, les drogues fortes.

La causa bàsica dels símptomes de les drogues és que l'excessiva quantitat, com que el cos no la pot eliminar, es va acumulant a les cèl·lules i les van fent malbé al final. Això pot acabar degenerant als seriosos problemes ja esmentats, i de pitjors; com, per exemple, traumes, depressions, paranoies, angoixa, por a la realitat i, fins i tot, la mort. Aleshores, ens podem plantejar la següent pregunta: val la pena fer malbé el cos per aconseguir coses que amb substàncies no nocives podríem assolir? La resposta és no. Però, tot i així, es va fer un estudi fa 4 anys, on es van analitzar 900 bitllets de mil dels quals 700 contenien partícules de cocaïna. Això fa pensar que el consum és molt gran i que és una llàstima.

En molts països, el consum de droga s'arriba a penalitzar amb la pena de mort, com per exemple a Tailàndia. En els altres països no. Aquest és el cas de Catalunya o França. La legislació que et domina és la legislació del país on et trobes físicament. Això és, si ets català però et trobes a França, estàs sota el poder legislatiu francès; ara bé, si et trobes a Tailàndia, estàs sota el seu poder legislatiu tailandès. És a dir, que si la droga et mata, també pots morir per pena de mort a països com Tailàndia, Singapur o Algèria.

El que pot ser més sorprenent és que encara hi ha gent que vol la legalització de drogues dures com la heroïna; la marihuana és una droga natural i fluïda que encara no se sap exactament quins problemes físics pot causar, aquesta és realment la raó per la qual la marí no és legal, perquè el govern no pot legalitzar res del qual no se saben els símptomes, i menys encara si hi ha gent que està en contra; perquè vivim en un sistema democràtic i tothom decideix pel poble, si Catalunya fos un país Anarkista, probablement la droga seria legal, perquè el sistema polític diria:– Si no en vols, no en consumeixis. Però aquí, en contra, tot funciona per votacions, potser haurien d'exposar al poble la possibilitat de poder escollir i que fos el poble que decidís; al cap i a la fi, el tabac i l'alcohol són drogues més dures de les quals s'en coneixen els símptomes i no s'han pas prohibit tot i que se saben ho dolentes que arriben a ser. També s'ha d'entendre que són productes que proporcionen grans quantitats de diners a l'Estat, però la marihuana, si s'evitès el coltiu propi, també donaria benefici. Ara a Catalunya s'està apunt d'aprovar la marí com una planta medicinal que se subministrarà a les persones que s'estiguin morint; de manera intravenosa; però alleujar-li el dolor.

Un altre punt de vista

Un altre punt de vista seria el pensar que el síndrome d'abstinència provoca delinqüència, ja que la droga, quan realment és necessària, costa molts diners i una dosi diària d'alguns productes pot estar sobre les 30.000 ptes diàries, que són molts diners, i per aconseguir-les i satisfer la seva necessitat, han de robar, o delinquir per aconseguir la substància i això cada dia de l'any. La droga que crea més addicció és la heroïna i a la vegada és la més cara; la majoria de heroïnòmans no acostumen a passar el 30 anys, tots moren abans per sobredosi o per no poder pagarla; a causa de la desesperació o el dolor, els que fan actes bandàtics acaben a la presó, o tirats en un carrer, sense futur, preocupats per subministrar-se la droga a les hores necessàries, sense saber si es despertaran al dia següent. Per això es formen ONGs, destinades a ajudar a la gent amb addicció; seria el cas de l'associació Itaca o l'associació Betel, que aconsegueixen distreure l'atenció de les persones, fent-les treballar el camp; això està distribuït per tota Espanya, en diverses masies amb tots els requisits bàsics per treballar amb aquests pacients, i aconseguir així que no tinguin en ment les drogues ni res per l'estil. Green Day també actua a Espanya donant diners (i rebent-ne, segurament) a totes les organitzacions que tracten aquest tema, i les ajuda a aconseguir els seus propòsits morals i les seves necessitats materials.

Conclusió i opinió personal

Amb aquest treball he observat una altra part dolenta de les drogues, era una part que la veritat és que desconeixia, sabia que existia però no m'havia parat mai a pensar-hi, ara ja tinc una altra raó per dir cada vegada que NO, quan me'n ofereixin.